

URZĄD PATENTOWY w WARSZAWIE OPIS PATENTOWY

Nr 32407

A 476,21/00
Kl. 34i,21/00

Erwin O. Haberfeld, Berlin

Stół do maszyny do pisania z urządzeniem do jej opuszczania

Zgłoszono 12 sierpnia 1942

Udzielono 1 grudnia 1943

Pierwszeństwo: 9 października 1941 (Niemcy)

Oprócz stołów do maszyn do pisania z urządzeniem do opuszczania maszyny, w których płyta wsporcza jest przechylana na dół dookoła przedniej osi poziomej i w celu ustawienia maszyny w położenie użytkowe musi być odchylona do góry, istnieją również stoły do maszyny do pisania, w których maszyna jest prowadzona pionowo w oprawie stoła, będąc zrównoważona przeciwcieżarkami lub sprężynami. Stoły o tych różnych budowach wymagają mocnej oprawy stoła dla maszyny oraz skomplikowanego mechanizmu dla urządzenia do opuszczania, co podnosi stosunkowo znacznie cenę stoła.

Celem wynalazku niniejszego jest zaopatrzenie stoła do maszyny do pisania

o zwykłej prostej budowie w urządzenie do opuszczania takie, aby maszyna do pisania była w opuszczonym położeniu zamknięta zupełnie szczelnie na przenikanie kurzu również bez pomocy zwykłych zasłon zwijanych itd., a poza tym aby płyta wsporcza dawała zupełnie gładką powierzchnię zarówno w nastawionym położeniu maszyny, jak również w jej położeniu opuszczonym. Ma to z jednej strony duże znaczenie przy używaniu stoła do maszyny do pisania, zwłaszcza również przy ustawianiu i chowaniu maszyny, jak również jeżeli chodzi o gładki wygląd stoła, tak iż przybory do pisania mogą być pozostawione. Osiąga się to według wynalazku dzięki temu, że płyta wsporcza maszyny

do pisania jest sprzężona przy pomocy narządów pociągowych za pośrednictwem prowadnic krążkowych z płytą stolika, osadzoną przegubowo na stojaku stolika, przy czym sama płyta stolika utrzymuje w położeniu zaryglowanym odchyloną do góry płytę wsporczą razem z maszyną, gotową do pisania, tak iż zbyteczne są osobne urządzenia ryglujące. Ma to tę dalszą zaletę, że obchodzenie się z urządzeniem do opuszczania jest najprostsze, gdyż jedynie płytę stolika trzeba przechylić w jedno lub w drugie położenie, aby maszynę do pisania doprowadzić do położenia użytkowego lub ją opuścić i całkowicie zakryć. W związku z tym również i całe urządzenie do opuszczania sprowadza się do najmniejszej liczby ruchomych części. Przy tym według dalszej cechy znamiennej wynalazku można bez trudności umieścić na osi obrotu płyty stolika sprężyny zwojowe, służące do zrównoważenia ciężaru maszyny, wskutek czego płyta ta będzie całkowicie zakryta z zewnątrz bez dostępu do niej, co wyklucza możliwość uszkodzenia.

Sprężyny dają się dostosować bez trudności odpowiednio do ciężaru maszyny do pisania. Dzięki zastosowaniu miecha między płytą wsporczą maszyny do pisania a ramą stolika uzyskuje się zupełnie szczelne na kurz zamknięcie, maszyny w opuszczonym położeniu. Jeżeli w myśl innej cechy znamiennej wynalazku płyta pokrywowa stolika, znajdująca się obok przechylnej płyty stolika, będzie prowadzona wbrew działaniu sprężyny np. po torach klinowych, wówczas da się osiągnąć, że ta płyta pokrywowa będzie związana z płytą stolika w opuszczonym położeniu maszyny do pisania, a więc da gładkie zamknięcie stolika, opuszczając się jednak, jak tylko płyta stolika do ustawienia maszyny do pisania zostanie przechylona do położenia użytkowego.

Również i do tego celu nie są wymagane osobne uchwyty.

Na rysunku przedstawiono postać wykonania przedmiotu wynalazku, a mianowicie na fig. 1 — widok z przodu stolika, a na fig. 2 — widok z góry z maszyną do pisania w położeniu użytkowym, przy czym sama maszyna nie jest przedstawiona. Fig. 3 uwidocznia przekrój podłużny stolika przy opuszczonej płycie wsporczej dla maszyny. Fig. 4 uwidocznia w przekroju szczegół stolika w zwiększonej podziałce.

Na stojaku *a* stolika jest osadzona obrotowo dookoła osi *b* płyta *c* stolika, tak iż daje się ona przy opuszczonej maszynie do pisania odchyłać z prawej strony na lewą, w celu doprowadzenia maszyny do pisania do położenia użytkowego lub odwrotnie. Według fig. 1 i 2 jest ona odchylona na lewo. Ze swą osią wsporczą jest ona sprzężona sprężynami zwojowymi *d*, które swym jednym końcem są osadzone na stałe w tulejach *b* płyty stolika, a swym drugim końcem na zębatych tarczach zapadkowych *e*. Druga zębata tarcza zapadkowa *e'* jest osadzona nastawnie w stojaku *a* stolika oraz z zewnątrz, np. za pośrednictwem czworokąta lub w inny sposób daje się ewentualnie również tak przekręcać przy pomocy klucza, aby sprężyny *d* mogły być dodatkowo naprężone, w celu zrównoważenia ciężaru maszyny do pisania. Płytę *c* stolika chwytają po obu stronach w miejscach *f, f* linki pociągowe *g*, które biegną po krążkach *h* w stojaku stolika, a swym drugim końcem chwytają płytę denną *i* za pośrednictwem sprężyn, tak iż naciąg jest zawsze podatny.

Na płycie dennej *i* opiera się za pośrednictwem podpórek sprężystych (np. sprężyn *k'*) płyta wsporcza dla nie uwidocznionej maszyny do pisania. Przestrzeń pośrednia między dnem *i* a płytą wsporczą *k* może być wypełniona materiałem, tłumiącym dźwięki. Między płytą denną *i* a ramą *a'* oprawy *a* stolika jest umieszczo-

ny miech l , który rozciąga się przy opuszczaniu maszyny do pisania i obejmuje ją całkowicie, natomiast składa się przy podnoszeniu tej maszyny. Dzięki odpowiedniemu rozmieszczeniu punktów zaczepu linki pociągowej w miejscu f na płycie c stolika i krążków h na jego stojaku a daje się bez trudności osiągnąć, dzięki lince pociągowej g , samozaryglowanie się podniesionej maszyny do pisania, gdyż ten układ działa tak, jako zapora zwrotna. Płyta wsporcza k i płyta denne i są prowadzone przy pionowym ruchu przy pomocy uszek m po pionowych szynach m' stojaka a stolika.

Obok płyty c stolika leży nad drugą częścią stolika do maszyny do pisania, ukształtowaną np. jako szafka a'' , płyta pokrywowa n , która spoczywa na listwach o stojaka a stolika oraz przy opuszczonej maszynie do pisania jest nią zaryglowana w zakrytym położeniu. Sprężyny p mają dążność do odciągnięcia płyty pokrywowej n na prawo (fig. 3), tak iż płyta pokrywowa m może ze swymi odpowiednio ukształtowanymi prowadnicami w postaci klina ślizgać się ukośnie do góry wbrew działaniu sprężyn p .

Jak tylko płyta c stolika, znajdująca się w położeniu opuszczonym, zostanie przechylona dookoła swej osi (na lewo), płyta pokrywowa n przestawi się na lewo przy naprężeniu sprężyn p , aż opuści się ona o grubość płyty c stolika, wspierając przy tym przy składaniu miecha l podniesienie płyty dennej i z płytą wsporczą k maszyny do pisania. Odpowiednio do tego płyta c stolika leży zawsze zarówno w zakrytym, jak i w otwartym położeniu na jednej wysokości z ramą a' stolika. Z drugiej strony przy opuszczonej maszynie do pisania płyta pokrywowa n zajmuje na skutek naciągu sprężyn p również związane położenie względem ramy a' i płyty c stolika.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Stolik do maszyny do pisania z urządzeniem do jej opuszczania, znamienny tym, że płyta wsporcza (k) maszyny, prowadzona pionowo w stojaku (a) stolika, jest sprzężona przy pomocy cięgna (g) na prowadnicach krążkowych (h) z płytą wychylną (c) stolika, osadzoną przegubowo w ramie (a'), tak iż płyta wsporcza przy ruchu wychylnym płyty stolika podnosi się lub opuszcza.

2. Stolik według zastrz. 1, znamienny tym, że między ramą (a') stolika a płytą wsporczą (k) jest umieszczony miech (l), ściągający się przy podnoszeniu do góry płyty wsporczej i rozciągający się przy jej opuszczaniu, zamykając ze wszystkich stron opuszczoną maszynę do pisania.

3. Stolik według zastrz. 1 i 2, znamienny tym, że płyta wychylna (c) stolika jest połączona w swych przegubach (b) ze sprężynami (d), osadzonymi w stojaku (a') stolika i wyrównywującymi w przybliżeniu ciężar maszyny.

4. Stolik według zastrz. 1—3, znamienny tym, że płyta wsporcza (k) jest osadzona sprężyscie nad przestrzenią tłumiącą dźwięki na płycie dennej (i), za którą zahaczają cięgna (g) i z którą jest połączony miech.

5. Stolik według zastrz. 1—4, znamienny tym, że obok wychylnej płyty (c) stolika po stojaku (a') stolika jest prowadzona płyta pokrywowa (n), połączona ze stolikiem sprężynami i odciągana po torach klinowych (o) do góry przez działanie tych sprężyn oraz przesuwana w dół od wychylnej płyty (c) stolika.

6. Stolik według zastrz. 1—5, znamienny tym, że sprężyny do wyrównywania ciężaru maszyny do pisania są sprzężone z narządami ryglującymi (e, e'), tak iż ich napięcie daje się nastawiać.

Erwin O. Habermeld
Zastępca: inż. J. Wyganowski
rzecznik patentowy

